

Arrest

nr. 290 770 van 22 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOUJDAINI *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

Op 5 augustus 2019 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 februari 2021 en op 18 maart 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 24 mei 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaanse soennitische Pashtoun geboren op X 2003 in X, Pakistan. Uw vader, M.D., was dan al vertrokken naar Europa. Kort na uw geboorte stierf uw moeder en nam uw tante van vaderskant N. u samen met uw tweelingszus Na. mee naar Kabul. U woonde tot aan uw vertrek in Kabul in Chardehi, Karte Saw samen met uw tante en uw zus. U ging tot de 8ste graad naar school, maar omdat u betrokken raakte in vechtpartijen, stopte u met naar school gaan. Kort voor uw vertrek volgde u een cursus Engels. Eind 2018 namen een aantal onbekenden op straat uw gsm af onder bedreiging van een mes. Ergens in mei 2019 vertrok u vanuit Kabul richting Pakistan en van daar naar Iran, en zo naar Turkije. Van Turkije reisde u verder via Griekenland, Macedonië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, en dan via Italië naar Frankrijk en van Parijs naar België waar u aankwam op 04/08/2019 en een verzoek tot internationale bescherming indiende op 05/08/2019. Na uw vertrek, op 15 maart 2020, zou uw oom doodgeschoten zijn omwille van een geschil over de opbrengsten van velden en tuinen in het bezit van uw oom in de stad Charikar, district Bayan in de provincie Parwan. Daarop verlieten uw tante N. en uw zus Na. het land en vertrokken naar Turkije. Zij werden in juli 2021 gerepatrieerd van Turkije naar Afghanistan en wonen sindsdien terug in Kabul. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood omwille van dit conflict.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara (kopie) neer. Na uw persoonlijk onderhoud stuurde uw advocaat nog de volgende documenten via mail: de DNA-test van u en uw vader, 4 screenshots, een kaart van een Turks-Afghaanse solidariteitsorganisatie op naam van N.K. en één op naam van Na.M.. In uw tweede gehoor legde u nog de kopiën neer van de taskara's van uw tante en zus en een geboortecertificaat uitgereikt door de Afghaanse ambassade in Brussel. Na uw tweede gehoor stuurde u nog een kopie van een taskara van uw oom (k) en zijn schooldiploma (k).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest te worden gedood omwille van een familiale vijandschap, en dat u de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan vreest. Echter slaagde u er niet uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat de vijandschap zoals u ze beschreef tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 23) niet onder één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie (etnie, nationaliteit, politiek, religie of het behoren tot een sociale groep) valt. De door u aangehaalde problemen zijn immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard, ingegeven door een landconflict. U verklaarde dat ongeveer een klein jaar na uw aankomst in België uw oom werd gedood omwille van een conflict na een geschil over de opbrengsten van de velden en tuinen in eigendom van uw familie aan vaderskant (NPO 2, p. 9). Het land zou toebehoord hebben aan uw overgrootvader (NPO 1, p. 26), er ontstonden problemen omtrent de opbrengsten van dit land met Mu., de persoon die u uw oom noemt (NPO 2, p. 9) en ten gevolge hiervan werd hij doodgeschoten (NPO 2, p. 19).

Uw bewering dat uw oom werd gedood omwille van politieke redenen, kan u niet aannemelijk maken. Vooreerst is er de beschrijving van het conflict, zoals hierboven reeds aangestipt, waarin u de invloed van mogelijke politieke affiliaties niet weet concreet te maken (NPO 2, p. 19). Verder kan u niet uitleggen hoe de politieke connecties die uw oom zou hebben met een aantal Afghaanse politici het conflict hebben beïnvloed. Behalve een aantal vage toespelingen over de relaties van de vijanden met de overheid (NPO 1, p. 22), en van uw oom (NPO 1, p. 23), kan u de invloed van deze connecties niet concretiseren. Ook nergens verder in uw verklaringen vinden we elementen die ondersteunen dat uw oom werd neergeschoten omwille van zijn mogelijke politieke connecties (NPO 1, p. 19). Uit de manier waarop u deze connecties beschrijft, lijken deze bovendien eerder van praktische aard: hij was er om bepaalde problemen op te lossen die ze zelf niet konden afhandelen (NPO 2, p. 14) en u verklaarde dat uw oom geen legale jobs deed voor deze mensen (NPO 2, p. 16). Over de eigen politieke affiliatie van uw oom, legt u volatiele verklaringen af: eerst zegt u dat u geen weet heeft dat hij lid is van een politieke partij (NPO 2, p. 14), na het eerste gehoor stuurt uw advocaat een mail zeggende dat uw vader en oom lid waren van Hezb-e Islami (Mail meester F.D., 10/03/2022) na het tweede gehoor stuurt u opnieuw een mail dat uw vader en oom zouden lid zijn van de Jamiat-partij (Mail M.Q., dd 24/03/2022). Dit soort volatiele verklaringen doen twijfelen aan uw verklaringen. Wat er ook van zij, u slaagt er niet in aannemelijk te maken dat uw oom werd gedood omwille van zijn connecties met bepaalde Afghaanse politici of omwille van zijn politieke affiliatie.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde elementen omtrent het grondconflict weinig geloofwaardig en daarenboven kan er gezien uw incoherente en vage verklaringen, ernstig getwijfeld worden aan uw persoonlijke betrokkenheid in de door u beschreven vijandschap.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat u pas tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud het conflict dat u vreest, vermeldde. U liet het na om hierover iets te zeggen bij uw interview op DVZ noch in uw minderjarigenfiche. In de Registratiefiche Minderjarigen die werd ingevuld bij uw aankomst verklaart u dat u vertrokken bent omwille van de oorlog en de onveilige situatie in Afghanistan (Registratiefiche Minderjarigen 'Motif') en tijdens uw interview op DVZ, als begeleide minderjarige, in aanwezigheid van uw vader, waarin werd gepeild naar uw asielmotieven, verwijst u opnieuw naar de verslechterende algemene veiligheidssituatie in Kabul en voegt u toe dat uw gsm onder bedreiging van een mes werd afgenomen door onbekenden in 2018 (Vragen voor kinderen die ouders vervoegen die al in België zijn. Vanaf 12 jaar, vraag 7). Gevraagd of er nog andere problemen waren die aanleiding gaven tot uw vertrek, antwoordt u 'nee'. Uw vader kreeg tijdens uw interview de kans om zaken toe te voegen, maar ook hij maakte over deze vijandschap geen enkele melding (Verklaring DVZ, Vragen voor kinderen die hun ouders vervoegen, vraag 10). Het mag dan ook verbazen dat u dan tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud plots een familiale vijandschap bovenhaalt, te meer omdat u verklaarde dat deze vijandschap al lang bestond (NPO 1, p. 22), reeds voor u was geboren (NPO 1, p. 23), dat u mede-eigenaar bent van het betwiste land (NPO 2, p. 21) dat vele mensen van uw familie reeds gedood waren (NPO 1, p. 22) en dat uw vader omwille van dit conflict zou vertrokken zijn (NPO 1, p. 23). Uw verklaring, dat uw oom pas stierf na uw vertrek kan dan ook niet afdoende verklaren waarom u naliert hierover iets te zeggen. Indien er werkelijk zou sprake zijn van dergelijk landconflict waarin u zou betrokken zijn, kan verondersteld worden dat u dit van meet af aan zou melden. Bovendien maakte uw vader in zijn eigen asielaanvraag ook melding van een zeker familieconflict (M.D., vragenlijst met beslissing 02/07/2003). Mocht uw familie aan vaderskant zou betrokken zijn, mag men veronderstellen dat u deze vrees ook meteen zou aanhalen van zodra u een verzoek tot internationale bescherming indient en dat uw vader eveneens zou wijzen op de aanwezigheid van dit conflict wanneer hij de kans kreeg om aanvullingen te doen (DVZ, Vragen voor kinderen die hun ouders vergezellen, vraag 10). Dat dit niet gebeurde, doet reeds in deze fase ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid uw asielaanvraag.

Verder ontbreekt het u aan elke concrete informatie over het conflict waarin u zo betrokken zou zijn (NPO 2, p. 23), wat gegeven de lange looptijd van dit conflict, doet verbazen. U werd tijdens het eerste persoonlijke onderhoud hier op gewezen (NPO 1, p. 23). U kreeg zelfs de kans om aanvullingen te doen (NPO 1, p. 27). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, een jaar na het eerste, slaagt u er nog steeds op geen enkele wijze in om een duidelijk en helder beeld te schetsen van het conflict dat u vreest. Zo heeft u geen enkele concrete informatie over de tegenpartij in het conflict (NPO 1, p. 22 en NPO 2, p. 18) ook al zou deze persoon zeer gekend zijn in Afghanistan (NPO 1, p. 25), of de tegenpartij wel of niet familie is daarover legt u volatiele verklaringen af (NPO 1, p. 22 en NPO 2, pp. 9-10), kan u niet zeggen wat de aanleiding was voor het vertrek van u vader (NPO 1, p. 23), kan u slechts vaagweg uit de doeken doen waarover het conflict precies ging (NPO 1, p. 22 en p. 24 en NPO 2, p. 9), heeft u geen weet van eerdere gewelddadige confrontaties in dit conflict (NPO 2, p. 23) en kan of wil u geen duidelijk beeld geven over uw familie aan vaderskant (zie infra) (NPO 1, p. 11, NPO 2, p. 9, p. 12). Dit alles doet verbazen als u vreest het slachtoffer te worden in een conflict waar uw familie aan vaderskant zou in betrokken zijn. Nochtans had u ruim voldoende de tijd om te rade te gaan bij uw vader hier in België, die op de hoogte is van het conflict (NPO 1, p. 23) en uw tante in Kabul, met wie u in contact bent (NPO 2, p. 10 en Mail M.Q., dd 24/03/2022). Dat u uw vader niet zou gevraagd hebben naar de vijandschap omdat u zich 'concentreert op uw leven hier en er allerlei roddels de ronde doen over positief/negatief' (NPO 1, p. 23) volstaat niet als verklaring indien uw leven werkelijk in gevaar was door deze vijandschap. Het is bovendien alles behalve geloofwaardig dat uw vader u niet zou hebben ingelicht over dit conflict, mocht u werkelijk gevaar lopen wegens dit conflict. Hij haalde dit conflict zelf aan in zijn persoonlijk onderhoud, verklarende dat hij veel land bezat en dat het zijn nonkel aan vaderskant H.M. is die tegen uw vader zou zijn, die dit land en de tuinen zou willen inpikken. (Gehoorverslag M.D. 17/06/2003, p. 34). Deze informatie is daarenboven incoherent met uw eigen verklaringen waarin u zei dat de tegenpartij geen familie was van u (NPO 2, pp. 9-10). Over de verklaringen van uw vader dient overigens te worden opgemerkt dat zij wegens de vele tegenstrijdigheden niet geloofwaardig werden bevonden (Beslissing M.D. 15/07/2003 en Beslissing M.D. 18/01/2007).

Bovendien kan of wil u geen duidelijk beeld scheppen over uw familie aan vaderskant, ook al kreeg u hiertoe verschillende malen de kans. Dit doet verbazen gezien uw asielmotieven. U slaagt er maar niet in om een helder beeld te geven van de familiesamenstelling aan vaderskant (NPO 1, pp. 11-13 en NPO 2, pp. 12-13). Tekenend voor uw vaagheid, is de mail die u na het tweede persoonlijk onderhoud stuurt

waarin u plots verklaart dat uw grootmoeder aan vaderskant, na de dood van uw grootvader is getrouwd met zijn broer, maar dat u dit 'vergeten' vermelden bent (Mail M.Q., dd 24/03/2022). Nochtans werd u expliciet bevraagd op dit punt: er werd u nadrukkelijk gevraagd of uw grootvader nog broers had, en zei u van niet (NPO 2, p. 9). Er werd u eveneens gevraagd of uw vader en uw oom Mu. dezelfde vader hadden, en u zei van wel (NPO 2, p. 6). Nochtans vermeldt het diploma van Mu.K.Z., de naam van de tweede man van uw grootmoeder, wat toch zeer merkwaardig is. Uw uitleg, dat dit een fout betreft, is in het licht van de reeds twijfelachtige verklaringen die u over uw oom aflegde dan ook zeer merkwaardig te noemen. Wat er ook van zij, deze vaststellingen maken dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder ondermijnd wordt.

Er dient daarenboven te worden opgemerkt dat de verklaringen die uw vader destijds aflegde, niet coherent zijn met de uwe en het twijfelachtige karakter van het beeld dat u van uw familie schept versterken. Zoals reeds aangestipt maakte uw vader geen melding maakt van een broer die Mu. zou heten. Uw vader vermeldde dat hij één broer had D.Z. genaamd, die zou zijn gesneuveld nog voor uw geboorte, één broer K. die zou gedood zijn, en één zus Ma. die bij uw grootmoeder in Jalalabad woonde (Vragenlijst M.D., 09/07/2003). Deze verklaringen rijmen niet met uw eigen verklaringen dat u één tante zou hebben aan vaderskant die N. heet, en niet Ma. zoals uw vader verklaarde, en nog één oom aan vaderskant die pas na uw vertrek om het leven zou zijn gekomen, genaamd Mu.. U heeft hiervoor geen afdoende verklaring (NPO 2, p. 6). Evenmin kan u verklaren waarom uw vader het bestaan van u en uw zus, en zijn relatie met uw moeder Marina verzwegen (NPO 1, p. 11).

Bovenstaande vaststellingen doen vermoeden dat u noch uw vader wensen klaar licht te scheppen over jullie werkelijke familiale netwerk in Afghanistan en daarbuiten. Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u eveneens geen zicht geeft op uw familiaal netwerk aan moederskant (NPO 1, p. 13 en NPO 2, p.23). Deze gebrekkige medewerking van uw kant, maakt dat er geen duidelijk zicht is op uw familie en bijgevolg geen juiste inschatting kan gemaakt worden van het risico dat u zou lopen.

Ten slotte en als gevolg van bovenstaande vaststellingen, kan er ook ernstig getwijfeld worden aan de familieband die u zo hebben met de persoon die u uw oom noemt. Behalve uw verklaringen, zijn er geen verdere elementen die ondersteunen dat Mu.K.Z., werkelijk de broer van uw vader is (NPO 2, p. 6). Gezien uw gebrekkige verklaringen over de familiestamboom kunnen vraagtekens geplaatst worden bij deze verklaringen. De mail die u na uw tweede persoonlijk onderhoud stuurde, met daarin een taskara en een schooldiploma vermelden als vader 'G.M.' en niet 'G.N.' de vader van uw vader, versterkt zelfs deze twijfel verder (Mail M.Q., dd 24/03/2022). Verder doet uw verklaring dat uw vader weinig contact en interesse had met en voor uw oom (NPO 2, p. 5), binnen de context van een grondconflict bevreemdend aan. Het is merkwaardig dat uw vader de situatie niet zou volgen, zij het van op afstand (NPO 2, p. 5). Het ging ten slotte over zijn en uw gronden, jullie eigendom, en het lijkt vreemd dat uw vader dit na de dood van uw oom zonder reden gewoon zou achterlaten (NPO 1, p. 23). Eveneens is het eigenaardig dat uw vader wel foto's afhaalde van het Facebookprofiel van uw oom (NPO 2, p. 20) maar niet bevriend is met uw oom, voor iemand die zo'n dichte familie is, is dit opmerkelijk. Bovendien bent u heel slecht op de hoogte over wie uw oom was en zijn reilen en zeilen, ondanks uw verklaring dat u close met hem was gedurende uw tijd in Kabul (NPO 2, p. 6). Deze vaststellingen doen twijfelen of de persoon die u uw 'oom' heet, wel effectief de broer van uw vader is.

Ter volledigheid dient wat betreft de informatie die uw advocaat na uw eerste persoonlijke onderhoud doorstuurde, waarbij hij verklaarde dat uw oom door de Jamiat-partij om het leven werd gebracht, er op gewezen te worden dat deze in volledige tegenspraak is met uw eigen verklaringen. In uw tweede persoonlijke onderhoud hier naar gevraagd verklaart u dat u niet weet waarom dit zo werd gezegd en weet u dit aan het alcoholisme van uw vader (NPO 2, p. 14), bovendien verklaarde u in de mail na uw tweede persoonlijk onderhoud dat uw oom en vader lid waren van Jamiat (Mail M.Q., dd 24/03/2022).

Wat betreft de documenten die u neerlegt, dient er op gewezen te worden dat deze niet vermogen bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Documenten moeten vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen wat hier in casu niet het geval is. Bovendien dient te worden opgemerkt dat er in Afghanistan sprake is van een grootschalige documentenfraude wordt gedaan en dat officiële documenten gemakkelijk tegen betalingen vervalst kunnen worden. De kopie van de taskara die u neerlegt, bevat louter persoonsgegevens. De screenshots van Facebook die u neerlegde, bevatten geen elementen die uw familieband met de afgebeelde persoon bevestigen, noch bevatten deze screenshots indicaties over de doodsoorzaak van de afgebeelde persoon. De twee kaarten van de Turkse solidariteitsorganisatie, de twee taskara's van uw zus en uw tante en uw geboortecertificaat bevatten wederom enkel persoonlijke gegevens. De taskara van uw oom en het schooldocument dat u doorstuurde, zijn opnieuw niet van die aard dat ze de familieband tussen jullie beiden kunnen bevestigen. De resultaten van de DNA-test die werd afgenomen en die de band tussen uw vader en uzelf bevestigde, staan hier niet ter discussie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken

gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in

Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Kabul in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kabul een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat

"In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing inzake de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Tevens voert verzoeker aan dat er heden onvoldoende informatie beschikbaar is om de huidige situatie in Afghanistan te kunnen beoordelen.

Verder gaat verzoeker in op zijn verwestering. Dienaangaande verwijst verzoeker naar landeninformatie, rechtspraak en rechtsleer, waaruit hij citeert. Met betrekking tot zijn persoonlijke situatie betoogt hij onder meer als volgt: *“Verzoeker was zestien toen hij als NBMV aankwam in België. Hij verliet Afghanistan in mei 2019 en verblijft sindsdien in België. De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap en Taliban zich afvragen of hij niet ‘besmet’ is geraakt door het verblijf in het westen. Belangrijk is dat het niet zozeer gaat om verzoeker zichzelf ‘westers’ voelt, maar wel hoe hij door de traditionele Afghaanse maatschappij en vooral de Taliban zal gepercipieerd worden na zijn jarenlang verblijf in Europa. Daarenboven is het nog belangrijk op te merken dat verzoeker zich (in de ogen van de Taliban) steeds op ‘westerse’ manier heeft gekleed. (stuk 2) In het geval van verzoeker gaat het bijgevolg niet enkel om toegeschreven ‘verwestering’ maar ook over werkelijke ‘verwestering’. [...] In het geval van verzoeker moet opgemerkt worden dat hij zijn land van herkomst verliet als minderjarige en dus een deel van zijn vormende jaren in België, een Europees, Westers land, heeft doorgebracht. Er kan dus redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoeker, na dit verblijf in België, op ingrijpende wijze geconformeerd is aan de Westerse, liberale en vrije levensstijl en sociale voorschriften, waardoor hij in geval van terugkeer naar Afghanistan riskeert gezien te worden als ‘verwesterd’. [...] verzoeker kwam in België aan als 16-jarige NBMV, en groeide verder op in België. Een deel van zijn vormende jaren bracht verzoeker door in het Westen, hetgeen het risico vergroot dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan; [...] verzoeker woont ongeveer 3 jaar in België. Doordat het ging om vormende jaren, terwijl verzoeker verder opgroeide en volwassen werd, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is; [...] Verzoeker is niet staat om zich aan te passen aan de spelregels van de Taliban, hij is niet in staat om te beseffen hoe hij zelf ‘anders’ is dan vroeger, en hij is zeker niet in staat om te beseffen dat hij moet opletten hoe hij zich gedraagt in Afghanistan, ook in de allerkleinste details. [...] Verzoeker is op jonge leeftijd in het Westen toegekomen, namelijk op 16-jarige leeftijd, een moment waarop hij nog erg beïnvloedbaar was. Verzoekers culturele, religieuze en traditionele kompas is veranderd op een leeftijd waarop men flexibel en veerkrachtig is, waardoor het voor hen een enorme uitdaging is om zich in te passen in de bestaande maatschappelijke structuren bij terugkeer: [...] Het is dan nog één iets om zich aan te passen aan de heersende rurale traditionele cultuur bij terugkeer en de moeilijkheden die daarmee gepaard gaan, en zich aanpassen aan het repressieve, extremistische bestuur van de Taliban. Verzoeker weet niet wat er van hem verwacht wordt bij terugkeer, terwijl de straffen op normafwijking bijzonder ernstig zijn [...]”.*

Tevens gaat verzoeker in op de algemene veiligheidssituatie, alsook op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Dienaangaande verwijst hij naar landeninformatie, rechtspraak en rechtsleer, waaruit hij citeert. Hij wijst op het aanwezig zijn van gewapende groeperingen in zijn regio van herkomst. Tevens betoogt hij dat *“onmogelijk [kan] worden geconcludeerd dat het opzettelijk handelen van het Talibanregime niet aan de basis zou liggen van de huidige humanitaire crisis in Afghanistan”.*

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift foto's van zichzelf (stuk 2).

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- het rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van EUAA van 4 november 2022;
- het rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023;
- het rapport "*Afghanistan Security Situation*" van EUAA van augustus 2022;
- de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het rapport "*Afghanistan Country Focus*" van EASO van januari 2022;
- het rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van EASO van augustus 2020;
- het rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van EUAA van augustus 2022.

Bij zijn aanvullende nota voegt verweerder tevens de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van Cedoca van 23 september 2022. In zijn aanvullende nota vermeldt verweerder tevens het rapport "*EASO Afghanistan Security Situation Update*" van EASO van september 2021, waarvan niet in de aanvullende nota, doch wel in de bestreden beslissing een weblink wordt opgenomen.

3.2. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker de volgende stukken (zie inventaris bij verzoekers aanvullende nota):

1. *UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;*
2. *Briefwisseling met Buitenlandse Zaken;*
3. *Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade;*
4. *Attest van de Afghaanse Ambassade;*
5. *Getuigenverklaring Coördinator O. S.-L.*
6. *Advies Klassenraad O.*
7. *Getuigenverklaring O.S.*
8. *Loonfiches M. M. § B. B.*
9. *Menukaart M. M.*
10. *Schoolrapporten V. 2021-2022*
11. *Dossier School S.-L. O.*
12. *Verblijfskaart vader*
13. *Getuigenverklaring vader*
14. *Getuigenverklaring + ID A.V.D.V. augustus 2022*
15. *Getuigenverklaring A.V.D.V. mei 2023*
16. *Getuigenverklaring M.M.S.*
17. *Verklaring van instapniveau Atlas 06/2021*
18. *Rapporten 2022 V.*
19. *Aanwezigheden op school (informatica, NL en wiskunde)*
20. *Attest Heftruck*
21. *Foto's verzoeker in België"*

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als

administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing

inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker wijst op zijn verblijf in Europa en voert hij aan dat hij omwille hiervan problemen zal ondervinden ingeval van terugkeer naar Afghanistan.

7.1.1. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift en aanvullende nota doorspekt zijn met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

7.1.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan verder volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten in het licht van de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes. De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht.

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname.

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen. Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. Het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") werd wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals 'TikTok' of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken. In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekommen. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan. Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen

het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen (zie ook EHRM 28 juni 2011, *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*, par. 275, over de mogelijkheid "*to play the game*"). Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA bijtreden.

7.1.3. *In casu* stelt de Raad vast dat de familiale context van verzoekers leven in België wordt gekenmerkt door een aantal zeer specifieke omstandigheden die maken dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker hierdoor in zeer nauw contact is gekomen met de waarden en normen van de Westerse, Belgische samenleving.

Uit de uiteenzetting in zijn aanvullende nota en de dienaangaande toegevoegde documenten (aanvullende nota, stukken 12-16), alsook uit zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt dat verzoekers vader reeds lange tijd in België verblijft, dat zijn vader hier een relatie heeft met een Belgische vrouw waarmee hij twee kinderen heeft, verzoekers halfbroer en -zus, die de Belgische nationaliteit bezitten. Verzoeker verklaart dat hij regelmatig contact heeft met zijn vader, met diens vriendin en met zijn halfbroer en -zus. Dit blijkt tevens uit de bij verzoekers aanvullende nota gevoegde getuigenverklaringen van de vriendin van verzoekers vader en de moeder van die vriendin. Verzoeker wordt door de vriendin van zijn vader beschouwd als een zoon van haar en door haar kinderen als een grote broer, verzoeker heeft een heel goed contact met haar en met zijn halfbroer en -zus, hij staat de vriendin van zijn vader en zijn halfbroer en -zus regelmatig bij, hij viert met hen verjaardagen en kerstmis. Ook de moeder van de vriendin van verzoekers vader beschouwt verzoeker als een kleinkind van haar. Beiden, de vriendin van verzoekers

vader en haar moeder, getuigen van verzoekers inspanningen om zich in België te integreren, zijn goede kennis van het Nederlands en het feit dat verzoeker de Belgische "*mentaliteit*" heeft overgenomen. De Raad is van mening dat deze specifieke levensomstandigheden in hoofde van verzoeker in sterke mate ertoe hebben bijgedragen dat verzoeker tijdens een deel van zijn vormende jaren (zie ook *infra*) een nauwe band met de Belgische samenleving kon opbouwen. Zijn familiale context stelde hem immers in staat om een diepgaande relatie op te bouwen en te onderhouden met Belgen en daardoor van zeer nabij de Belgische gewoonten grondig te leren kennen en beleven.

Voorts wijst de Raad erop dat verzoeker, die werd geboren op 20 januari 2003 en in mei 2019 op zestienjarige leeftijd uit Afghanistan is vertrokken, sedert augustus 2019 in België verblijft, intussen dus bijna vier jaar. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker een deel van zijn vormende jaren in België heeft doorgebracht. Dit blijkt ook uit de bij zijn aanvullende nota gevoegde schooldocumenten (stukken 5-6, 10-11 en 17-20). Verzoekers kennis van het Nederlands en zijn inspanningen om zijn schoolvakken op een volwassen manier tot een goed einde te brengen worden in deze documenten meermaals belicht. Tevens blijkt dat verzoeker als jobstudent heeft gewerkt (aanvullende nota, stukken 8 en 9), hetgeen hem des te meer in contact deed komen met de Belgische samenleving. Mede gelet op het feit dat hij gedurende verschillende jaren zonder zijn vader in Afghanistan leefde, dat hij Afghanistan op zestienjarige leeftijd verliet en dat hij intussen reeds bijna vier jaar in België verblijft, alsook gezien de specifieke context van verzoekers (familiale) levensomstandigheden in België, zoals hiervoor uiteengezet, kan in het licht van de voormelde analyse van de beschikbare landeninformatie in verband met (toegeschreven) verwestering ingeval van terugkeer naar Afghanistan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat er in hoofde van verzoeker sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoeker concreet aannemelijk maakt dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet-naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

7.1.4. Het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie in acht genomen, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, alsook met het gegeven dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, daar de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling, van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

7.2. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, waaronder zijn specifieke persoonlijke (familiale) situatie, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime, besluit de Raad dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wegens zijn verwestering kan in dit geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging. Tevens is de Raad van oordeel dat er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn, daar *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme

vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023 (p. 145-149).

7.3. Gelet op de uiteenzetting hierboven wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER